CARITAT

En la inauguració de l'Hospital, donat a la «Casa Benèfica» d'aquesta Vila, per Don Romà Fabra i Puig.

De la terra catalana ric joiell és nostre poble,
verger de noies xamoses, d'homes il·lustres bressol;
poble de famoses gestes i d'història clara i noble,
i de cases totes blanques i carrers rublerts de sol...
Però encara ab més esclat
hi llueix el sol aurífic de la Santa Caritat.

I Caritat tot respira i Caritat tot ho omplena
i com flor bella i gemada als cors dexa dolç perfum
i a n'allà on el plor esclata o hi veu l'ombra d'una pena
Ella suau consol hi porta i ho esvaeix prompte amb sa llum.

I els ocells amb llurs cantúries plenes totes de poesia,
i l'onada que a la platja ve a morir amb majestat,
i les flors que els cors encisen amb llur flaire i galania,
i l'oreig que ens porta amb joia de la mar el bes salat,
i la sang en nostres venes, i el cervell que ens mena i guia
van cridant-nos: Caritat!

I en tot temps i a totes hores com Regina esplendorosa
la Caritat tendra i santa té en tot cor gentil palau,
i té la «Casa Benèfica» vida bella i ufanosa
i és consol de la vellesa i racés de joia i pau.

I mai manquen cors magnànims que amb amor i amb enteresa
l'encoratgen i la vetllen en llur marxa triomfal,
i avui troba l'home esplèndid, l'home noble, que amb dolcesa
li ofereix ple de modestia un magnífic Hospital.

Per això la nostra Vila agraïda, respectuosa
i admirada d'aital gesta, avui per fill l'ha adoptat;
i és per tots vist amb respecte per llur obra gloriosa
i amb dalè tothom l'aclama i és per tots ben venerat
i duu l'aire cants de festa i al cridar amb veu commosa:
Llaor a Don Romà Fabra!... respon l'eco: «Caritat!»

JOSEP PUJADAS I TRUCH

Masnou, 11 de desembre de 1921